

LUME

Hoi mooie vrouw,

Wat tof dat jij onze test hebt gedaan en zo wilde ontdekken wat jouw taal van geloof delen is. Jouw taal van geloof delen is op basis van de test:

I SHARE

Benieuwd hoe je deze taal het beste kunt inzetten en wanneer? Wil je weten wat jouw valkuilen zijn én hoe je kunt groeien in deze taal? In dit uitgebreide profiel hebben we dat voor jou op een rijtje gezet! Met ook: een challenge, een Bijbelse én moderne vrouw met dezelfde taal als jij en een inhoudelijke, Bijbelse verdieping die past bij jouw taal.

Shine ze!

Liefs,
Team Lume

“Het was het huis van een boer, maar in gastvrijheid was het dat van een koning.”

Jules Vernes, (Franse schrijver, 1828-1905)

I SHARE | Je deelt je leven, je huis en spullen met mensen om je heen. Aan jouw tafel kan altijd een bord bij voor een onverwachte gast. Jouw huis is een zoete inval, iedereen is welkom en vriendjes, vriendinnen en familieleden kunnen altijd blijven slapen. Je hebt een luisterend oor en houdt ervan om samen te eten. Je dienend opstellen en de Heer aanbidden met jouw gaven, jouw huis en spullen, dat is waar je blij van wordt.

JOUW PROFIEL TOEGELICHT:

Benieuwd wat jouw profiel verder inhoudt? Lees gauw verder!

Eigenschappen

Eigenschappen Je bent over het algemeen vrolijk, ruimhartig, niet te gestructureerd en flexibel. Je hoeft niet per se op de voorgrond te treden. Warmte, gezelligheid en gezelschap zijn woorden die jou beschrijven. Het woord gastvrijheid is een van jouw kernwaarden.

Valkuilen

Omdat je zo ruimhartig bent, gaan mensen weleens over jouw grenzen. 'Nee' zeggen vind je moeilijk en als je tijd en ruimte voor jezelf neemt, voel je je daar snel schuldig over.

Motiverende omstandigheden

Als mensen in jouw huis het naar hun zin hebben, de woonkamer weer eens vol zit en jij op die manier jouw leven deelt, ben je op je best. Je wordt geïnspireerd door en krijgt energie van mooie diensten in de kerk of momenten thuis waar jij hand- en spandiensten levert. Je vindt het heerlijk om anderen die het nodig hebben een gevoel te geven van thuis zijn en voor hen te zorgen.

Demotiverende omstandigheden

Demotiverende omstandigheden Hoge verwachtingen van anderen, mensen die jouw dienstbaarheid vanzelfsprekend vinden demotiveren jou. En ook eindeloos praten over dingen maar daarbij niet de handen uit de mouwen steken

Groeipunten

Voor jou twee leerpunten:

- 1 Het goed en gezond toepassen van jouw grenzen: Weet je waar jouw grenzen liggen? Fysiek en emotioneel? Neem de tijd om daarover na te denken en bewust grenzen te stellen. Vraag daarbij eventueel hulp aan je partner of goede vriendinnen.
- 2 Doe je altijd alles zelf? Schakel bewust anderen in. Laat eens een ander de boodschappen doen, verdeel kookbeurten, schoonmaken kan iedereen... Trek daarin samen met anderen op; ook dat is een manier om je leven te delen

Challenge

Als het doen van alle challenges teveel is, kies er dan eentje uit:

- 1 Bid voor en denk na over wie je kunt meenemen als jij bij een project betrokken raakt, als je moet koken, koffie zetten en dergelijke. Is er een jongere met wie je hierin kunt optrekken? Is er een andere vrouw of man die je op die manier kunt uitdagen stappen te zetten en te groeien? Ga het proces aan en begeleid de ander hierin.
- 2 Ga naar een verzorgingstehuis, vraag aan de balie wie er nooit bezoek krijgt en ga eens koffiedrinken bij een persoon die hier behoefte aan heeft.
- 3 Tot slot een challenge die een echte uitdaging is: Heb je er ooit over nagedacht om iemand in huis te nemen en op deze manier je huis, je leven en privacy te delen? Tijdelijk of meer permanent? Kijk online eens wat de mogelijkheden zijn! Alleen een keer een kind een leuke vakantie geven is ook al een mogelijkheid!

EEN VOORBEELD UIT HET DAGELIJKS LEVEN

“Do good when you remember, and what you forget will be revealed to you; and do not surrender your mind to blind forgetfulness.”

(Synclitica van Alexandria)

Een vrouw die ook 'share' als haar 'deeltaal' had was Synclitica van Alexandria, één van de woestijnmoeders. In de vierde eeuw na Christus ontstond een beweging van mannen en ook van vrouwen, die de drukte van het gewone leven verlieten en de rust en stilte van de woestijn zochten. Godvrezende mensen die hun leven aan Hem toewijdden. Zo ook Synclitica. Zij was een rijke vrouw en ze schijnt enorm mooi geweest te zijn. Vanaf haar kindertijd had ze al het verlangen om zich toe te wijden aan God. Nadat haar ouders overleden, gaf ze haar hele kapitaal, wat ze had geërfd, weg. Samen met haar jongere zus verliet ze het drukke leven in de stad en trok zich terug in een kelder van een kerk.

Voor Synclitica begon het ermee dat ze alles weggaf en geen eigen huis meer had. Maar daarmee werd ze een thuisbaken voor vele vrouwen die zich bij haar en haar zus aansloten. Haar manier van leven trok namelijk de aandacht van anderen en al snel kregen ze het gezelschap van vrouwen die op dezelfde manier wilden leven. Zo vormden zij met elkaar een leefgemeenschap, een soort klooster. Zij deelden alles met elkaar en hadden, zoals het zo mooi in de Bijbel staat, alles gemeenschappelijk.

Deze woestijnvaders en -moeders staan bekend om hun wijsheid, diepgang en verrassend levendige relatie met Jezus Christus. Zij getuigen van een fijngevoeligheid voor Gods Geest en vertellen over het horen van Gods stem. Het onderstreept des te meer dat we stilte en rust nodig hebben om echt te leven vanuit een ontspannen relatie met God. Een prachtig streven.

EEN VOORBEELD UIT DE BIJBEL

MARIA & MARTHA

Lees Lucas 10:38-42

Een verhaal over twee zussen. Twee verschillende vrouwen; de één vaak beschreven als doener, de ander als denker. Er waren verschillen tussen hen, maar ook veel overeenkomsten. Samen woonden ze bij hun broer en waren ze bevriend met de Heer Jezus; elke keer als Hij op doorreis is, gaat Hij bij hen op bezoek en wordt Hij door Maria en Martha gastvrij ontvangen. Ook in dit Bijbelgedeelte komt Jezus op bezoek. En in zijn kielzog een heel gezelschap. Dat zorgde voor heel wat drukte in huis. De vraag die Marta aan Jezus stelt, komt recht uit haar hart en ik begrijp 'em. Een groot gezelschap dat verzorgd moest worden... In een cultuur waar gastvrijheid heel belangrijk is, is 'gewoon gaan zitten' zoals Maria doet, onbestaanbaar. Dat frustrert Martha. Ze klinkt geïrriteerd, boos en teleurgesteld: 'Heer kan het u niet schelen dat mijn zuster mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.'

**“IS HET ECHT EEN OPRECHTE VRAAG VAN JE?
OF IS 'IE GESTELD UIT JE EIGEN FRUSTRATIE?”**

Vind je het herkenbaar? Je bent altijd zo druk met zorgen en redderen, jij werkt je kapot en anderen gaan gewoon zitten of haken gewoon af. En dan denk je: 'Heer kan het u niets schelen dat zij er een potje van maakt? Zeg haar beter te luisteren, niet zo eigenwijs te zijn.'

Is dat echt een oprechte vraag van je? Of is 'ie gesteld uit je eigen frustratie? We weten toch wel beter hoop ik? We weten toch wel dat het de Heer wel degelijk iets kan schelen! Dat Hij wel degelijk weet wat speelt en wat we nodig hebben! Wat is er gebeurd als we die vraag stellen? Teleurstelling? Vertrouw ik God dan echt dat Hij voorziet of denk ik dat hem sommige dingen inderdaad niet kunnen schelen? Ben je bezorgd? Maak je je druk om dingen? In Lucas 12:22 staat: 'Hij zei tegen zijn leerlingen: 'Om deze reden zeg ik tegen jullie: maak je geen zorgen over jezelf en over wat je zult eten, noch over je lichaam en over wat je zult aantrekken.'

Geloof je echt dat de Vader zorgt? Dat hij je zo waardevol vindt dat Hij ziet en verzorgt? Dat zorgen maken, is een symptoom van iets wat dieper zit. Zorgen en druk is geen wortel, het is een vrucht van iets wat dieper zit. Kan het zijn dat het voortkomt uit het idee dat God zich er inderdaad niets van aantrekt? Van het idee dat je er dus alleen voor staat? Dat je alles zelf

LUME

moet doen en Hij van een afstand ernaar kijkt? In de NBG-Bijbel staat: 'Gij maakt u bezorgd en druk over vele dingen, maar weinige zijn nodig of slechts een: Maria heeft het goede gekozen en dat zal van haar niet worden afgenomen.'

Wat was er gebeurd als Marta had gezegd: 'Ik wil hetzelfde deel als Maria heeft, Heer. Ik wil ook zitten en luisteren, leren van u. Uitrusten bij u en ontspannen.' Denk je dat de Heer dan om eten had gevraagd? Of had Hij, nadat Hij uitgesproken was, tegen Marta gezegd: 'Hé, Marta, heb je nog een stuk brood voor me? Heb je nog een vis? Geef eens hier, dan zal ik ervoor danken.' En dan gebeurde het wonder misschien nog eens! Denk je nu werkelijk dat Hij dat niet kon oplossen? Niet wilde oplossen? De Heer Jezus zegt in Lucas 12: 31,32: 'Zoekt eerst het koninkrijk van God en de rest wordt toegevoegd.' Geloof je het echt? Ik weet dat je het weet met je hoofd, met je verstand. Maar weet je het met je hart? Het is allemaal wel bekend, maar is het ook echte realiteit in je leven? Leeft het in je hart? God veroordeelt je niet als je dat vertrouwen moeilijk vindt. Gelukkig niet. Maar Hij wil je wel naar de realiteit toebrengen. Hij wil zo graag dat het zakt van je hoofd naar je hart. Van weten naar leven.

Als je huis nog gedaan moet worden, als je (huis)werk nog niet klaar is, als je nog dit, als je nog dat... Kies het goede deel éérs. Maria zat en luisterde naar Jezus' woorden. Je kunt gewoonweg niet tekort komen omdat je eerst het koninkrijk van God zoekt, het woord van God, relatie met God. Voedsel voor je ziel. We kunnen niet zonder. Ken je God als een Vader die er naar uitzielt om tijdens de dag met jou op te trekken? Als je denkt dat je geen tijd hebt om je innerlijk op deze manier te voeden; als je denkt dat je het daarvoor te druk hebt; dat je tijd tekort komt, geloof je eigenlijk niet dat waar is wat Jezus zei: Zoek eerst het koninkrijk en al het andere wordt je gegeven. Eerst Jezus, dan de rest.

Om over na te denken:

Met welke zus identificeer jij je het meest? Vind je het moeilijk om de boel de boel te laten en net als Maria even te gaan zitten?

Hoe laad jij jezelf op? Herken jij jezelf in de vraag die Martha stelt?

Geloof je echt dat je niets tekortkomt als je eerst naar God gaat en dan pas de rest gaat doen?

Als gastvrij persoon, iemand die graag voor anderen zorgt is de valkuil dat je over je eigen grenzen heengaat. Hoe ga jij daarmee om? Hoe vind jij de balans tussen ja en nee zeggen?